

Arrest

nr. 237 663 van 30 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U werd geboren op tien januari 2000 in Bagdad. U heeft de Iraakse nationaliteit en bent van Arabische origine. In Irak woonde u met uw gezin in Basra. Op 25 juni 2010 kwam u aan in België, in navolging van uw moeder en uw broer en zus. Uw moeder X M. (X) en uw vader X M. (X) dienden verschillende verzoeken tot internationale bescherming in, dewelke steeds geweigerd werden. Ondertussen bleef u met uw gezin in België. U ging naar school en leerde Nederlands. Verder deed u aan verschillende sporten en bent u momenteel actief voor de jongerenorganisatie Tumult.

U heeft ook een Belgische vriendin. Door uw jarenlang verblijf in België verloor u de band met Irak en verslechterde uw kennis van het Arabisch.

U dient op 11 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming in. U baseert zich hiervoor niet op de asielmotieven van uw ouders.

Ter staving van uw verzoek legt u uw Irakese identiteitskaart en een vertaling ervan voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u verschillende motieven aan. Vooreerst zegt u uw verzoek in te dienen vanwege de slechte relatie met uw ouders (CGVS, p.4). Ten tweede haalt u aan dat niets weet over het leven in Irak, niet weet wat u daar zou moeten doen of bij wie u terecht kunt (CGVS, p.6). Ook uw kennis van het Arabisch is beperkt. Ten derde zegt u uit de toon te zullen vallen in Irak omwille van uw uiterlijk, kledij en manieren (CGVS, p.6). U bent niet religieus, gaat af en toe uit en heeft een vriendin. Tenslotte verklaart u de legerdienst in Irak te vrezen (CGVS, p.6).

Uw slechte relatie met uw ouders is een probleem dat zich situeert in België. Er zijn conflicten in het gezin over uitgaan, dat u te weinig religieus bent, en dergelijke meer. Hierom verblijft u vaak bij vrienden of bij een vriendin van uw moeder (CGVS, p.4). U wilt op eigen benen kunnen staan (CGVS, p.7). Het is begrijpelijk dat u als jongvolwassene een zelfstandig leven wilt opbouwen. Er is echter geen verband tussen uw familiale situatie in België en mogelijke problemen die u zou kunnen ondervinden in Irak.

U haalt aan dat u niets weet over Irak en niet weet wat u daar zou moeten doen. U heeft echter nog familie in Irak, met name zes ooms in Basra. Ondanks uw verwaterd contact met hen, mag het aangenomen worden dat een van uw ooms u wegwijs zou kunnen maken. In uw verklaringen zijn immers geen indicaties die wijzen op het tegendeel. Uw beperkte kennis van het Arabisch is geen onoverkomelijke hindernis. U kan een beetje Arabisch spreken en begrijpen, maar nauwelijks lezen of schrijven (CGVS, p.7). Tijdens het interview geeft u blijk van een uitstekende beheersing van het Nederlands. Gezien uw taalvaardigheid, kan er verwacht worden dat u in staat zal zijn uw kennis van het Arabisch binnen afzienbare tijd opnieuw tot een aanvaardbaar niveau op te krikken. U toont niet aan het risico te lopen bij terugkeer naar Irak in een bijzonder precaire socio-economische situatie te verzeilen.

Verder zegt u uit de toon te zullen vallen in Irak. Personen die in hun uiterlijk of levenswijze afwijken van de islamitische voorschriften kunnen risico lopen in Irak. U maakt niet aannemelijk dat de transgressies die u aanhaalt (af en toe uitgaan, een Belgische vriendin hebben) zijn ingegeven door een persoonlijke, diepere overtuiging. Daarbij komt dat het om weinig zichtbare activiteiten gaat. Wat uw geloof betreft, verklaart u moslim te zijn hoewel u zelf niet gelooft. U houdt zich aan bepaalde religieuze voorschriften, zoals het eten van halalvlees (CGVS, p.7). U maakt niet aannemelijk dat u in zulke mate afwijkt van de maatschappelijke en religieuze normen in Irak dat u hierdoor in de problemen zou kunnen komen. Evenmin toont u aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in Irak. Dat u in Irak wellicht niet dezelfde vrijheden zou kunnen genieten als in België, volstaat niet om voor u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op de in Irak heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in Irak geldende regels. Zelfs indien u zich zou moeten aanpassen aan de in Irak geldende waarden en normen bij terugkeer, kan een dergelijke aanpassing op zich niet als vervolging in de zin van de conventie van Genève of als ernstige schade volgens art. 48/4 van de Vreemdelingenwet beschouwd worden.

Wat de legerdienst betreft, dient benadrukt te worden dat het vervullen van de legerdienst geen verplichting is in Irak, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd.

Op de vraag vanwaar uw vrees voor de legerdienst kwam, stelde u louter dat u gehoord had “dat dat een ding is” (CGVS p.6). Dit is een vaag en algemeen antwoord. Wanneer aan u gezegd werd dat de legerdienst niet verplicht is, antwoordde u simpelweg: “Ja, dat kan.” (CGVS, p.6). U geeft aldus blijk van een beperkte kennis en interesse over de legerdienst in Irak. Nochtans mag van een verzoeker om internationale bescherming die de legerdienst inroept als vrees, verwacht worden dat hij op de hoogte is van de wettelijke verplichtingen hieromtrent, wat in casu niet het geval is. Uw vrees met betrekking tot de legerdienst is aldus niet gegrond.

Uw familiale problemen in België en de socio-economische omstandigheden in Irak houden geen vervolging of ernstige schade in zin van de Vreemdelingenwet in. Wat het afwijken van de islamitische voorschriften betreft, maakt u niet aannemelijk dat u een gegronde vrees op vervolging koestert. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus noch subsidiaire bescherming u toegekend worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf alSakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood.

Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Basra in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Basra actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

De documenten die u voorlegt hebben betrekking op uw identiteit en afkomst uit Irak, dewelke hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het eerste middel van verzoeker "bestaat uit de schending van art. 48/3 Vw., van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, doordat verwerende partij ten onrechte de asielmotieven al te makkelijk ter zijde schuift en bvb. geen rekening houdt met de familiale situatie van verzoeker in België en de mogelijke problemen hierdoor in Irak".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Volgens verwerende partij is de slechte relatie van verzoeker met zijn ouders louter een probleem in België en is er geen verband tussen de familiale situatie in België en de mogelijke problemen die hij zou kunnen ondervinden in Irak.

Nochtans houdt het CGVS geen rekening met het feit dat verzoeker in geval van terugkeer, problemen zal ondervinden met de ooms langs vaderskant omwille van de huidige problemen tussen verzoeker en zijn ouders.

Verzoeker zal door hen worden verweten dat hij zijn ouders niet heeft gehoorzaamd. Zoals blijkt uit het interview op 27.11.2019 op het CGVS, zetten de ouders verzoeker onder druk omdat hij zijn geloof niet wil praktiseren en omdat hij geen relatie wil beginnen met iemand van hetzelfde geloof en cultuur. Verzoeker wenst zijn eigen relatie te kunnen kiezen en niet met iemand die opgedrongen wordt door zijn ouders.

In geen geval zal verzoeker dan ook kunnen rekenen op zijn familie in Irak. De gratuite bewering dat zijn ooms hem wegwijs zullen willen maken in Basra, kan niet worden aanvaard.

Aangaande de Arabische taal houdt verwerende partij verder voor dat verzoeker omwille van zijn uitstekende beheersing van het Nederlands, ook het Arabisch binnen afzienbare tijd tot een aanvaardbaar niveau zal kunnen krikken. Dit is evenwel al te makkelijk.

Verzoeker was 10 jaar toen hij naar België kwam en kon als kind eenvoudig de Nederlandse taal aanleren via vrienden en op school. Dit is uiteraard niet te vergelijken met de problemen voor verzoeker om nu als meerderjarige de Arabische taal te leren. Voor verzoeker is dit niet mogelijk om dit binnen een redelijke termijn onder de knie te krijgen. Door het niet kunnen spreken van de Arabische taal zal verzoeker des te meer als westerling worden beschouwd waardoor zijn vrees 'uit de toon te vallen' reëel is en hij hierdoor een groter risico loopt. Bovendien zal hij door de taalbarrière ook niet gauw werk kunnen vinden (werkloosheidsgraad is thans reeds 30 % - zie Human Security Survey Basra, Iraq, 2019 - Summary of Key Findings, te vinden op de website

https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Final_HSS-Basra-Governorate-Summary2019.pdf, 12.12.2019, p. 3).

Verwerende partij toont niet aan dat teruggekeerde asielzoekers die pas na meer dan een decennium in Irak opnieuw aankomen zich zonder problemen kunnen integreren en geen probleem moet vrezen (van IS) omdat ze als westerling worden beschouwd.

Al deze elementen tonen dan ook aan dat verzoeker in een bijzonder precaire socio-economische situatie verzeild zal geraken indien hij naar Irak zou moeten terugkeren. Zijn situatie kan niet worden vergeleken met een persoon die slechts enkele jaren in Europa heeft vertoefd. Verzoeker is opgegroeid in België sinds zijn 10 jaar en verblijft dan ook al langer in België dan in Irak.

Uit de motivering van verwerende partij blijkt niet dat de door verzoeker uiteengezette vrees onmogelijk zou zijn. Integendeel, zijn vrees is afdoende plausibel om er geloof aan te hechten.

Enkel verzoekers vrees legerdienst te moeten vervullen, bleek naderhand te voorbarig, nu verwerende partij aantoonde dat er in Irak geen verplichting is tot dienstplicht. Verzoeker had evenwel vernomen dat op dienstweigering gevangenisstraf staat.

Artikel 35 van de militaire strafwet legt zelfs de doodstraf op, doch deze straf wordt enkel opgelegd aan zij die in oorlogstijd deserteren om zich aan te sluiten bij de vijand. Toch kunnen er ook lange perioden van detentie opgelegd voor zij die uiteindelijk toch deserteren uit het Iraakse leger. Er was derhalve in hoofde van verzoeker een vrees voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie."

Verzoeker beroept zich op een tweede middel, "m.n. de schending van artikel 48/4 Vw. en van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel), aangezien het CGVS niet het statuut van subsidiaire bescherming toekent, terwijl er weldegelijk sprake is van een reëel risico in de zin van artikel 48/4 Vw".

Verzoeker stelt:

"Verwerende partij houdt voor dat er voor burgers in de zuidelijke provincies van Irak geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vw.

In haar beslissing stelt zij dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gekenmerkt wordt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld, waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren waren.

Verder verwijst zij ook naar regelmatige manifestaties in de zuidelijke provincies sinds 2015, waarbij de economische crisis (gebrek aan banen – hoge graad van werkloosheid in Basra (30%)) zie Human Security Survey Basra, Iraq, 2019 - Summary of Key Findings, te vinden op de website

https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Final_HSS-Basra-Governorate-Summary2019.pdf, 12.12.2019, p. 3), corruptie, de slechte publieke dienstverlening (educatie en gezondheidszorg) en de gebrekkige drinkwatervoorziening worden aangeklaagd. De sociale onrust is sinds juli 2018 toegenomen met gewelddadige botsingen tussen betogers en veiligheidsdiensten, met doden en gewonden tot gevolg.

Ook op vandaag blijven deze manifestaties tegen de overheid nog actueel.

Zie artikel van Aljazeera, [...]

Zie ook Amnesty International, [...]

Het feit dat verzoeker bij terugkeer zou moeten leven in een omgeving van escalerend geweld en sociale onrust, alsook zijn bijzonder precaire socio-economische problemen als teruggekeerde

asielzoeker met langdurig verblijf in Europa (cf supra), moeten worden beschouwd voor verzoeker als een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, §2, b) Vw.

Ook UNHCR stelt in haar artikel 'International protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq', te vinden op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,,IRQ,5cc9b20c4,0.html> , mei 2019, p.128: [...]

Verwerende partij heeft hiermee onvoldoende rekening gehouden.

De actuele veiligheids- en precare socio-economische situatie in Basra is duidelijk nog steeds dermate volatiel en problematisch (met aanzienlijke gewelddaden), dat niet kan worden ontkend dat verzoeker er een reëel risico zal lopen in de zin van artikel 48/4 Vw.

Verzoeker dient dan ook de subsidiaire bescherming te worden toegekend."

2.1.2. Bij aanvullende nota van 8 juni 2020 brengt verweerder op basis van artikel 39/76 § 1, tweede lid de volgende nieuwe elementen ter kennis :

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- COI Focus Irak - veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020;
- EASO COI Report Iraq - Internal mobility van 5 februari 2019.

Beoordeling

2.2.1. Verzoeker dient een verzoek om internationale bescherming in omwille van volgende redenen: (i) de slechte relatie met zijn ouders; (ii) geen mogelijkheid tot verblijf wegens lange afwezigheid uit Irak; (iii) zijn uiterlijk, kledij en leefwijze; (iv) de legerdienst in Irak.

2.2.2. De Vreemdelingenwet omschrijft in artikel 48/4, § 2, daden van vervolging als volgt:

"Daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève moeten:

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van:

a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld;

b) wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd;

c) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing;

d) ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd;

e) vervolging of bestraffing wegens de weigering militaire dienst te vervullen, in het bijzonder tijdens een conflict wanneer het vervullen van militaire dienst strafbare feiten of handelingen inhoudt die onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/2, § 1, vallen;

f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard".

Inzake de slechte relatie tussen verzoeker en zijn ouders in België oordeelt de bestreden beslissing dat er "geen verband [is] tussen uw familiale situatie in België en mogelijke problemen die u zou kunnen ondervinden in Irak". Verzoeker voert aan dat hij "problemen zal ondervinden met de ooms langs vaderskant omwille van de huidige problemen tussen verzoeker en zijn ouders". Het feit dat verzoeker, die thans meerderjarig is, geen goede relatie heeft met zijn ouders kan eventueel tot afkeuring leiden vanwege verzoekers ooms. Op generlei wijze wordt echter duidelijk gemaakt op welke wijze verzoeker daden van vervolging, zoals omschreven in de Vreemdelingenwet, zou kunnen ondergaan vanwege zijn ooms ingevolge het feit dat verzoeker zelfstandig zijn leven wenst op te bouwen. Evenmin maakt verzoeker het krachtens artikel 48/4, § 3 vereiste verband concreet tussen de - in het verzoekschrift niet omschreven - gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.

Verzoeker stelt "In geen geval zal verzoeker dan ook kunnen rekenen op zijn familie in Irak. De gratuite bewering dat zijn ooms hem wegwijs zullen willen maken in Basra, kan niet worden aanvaard".

De Raad stelt te dezen vast dat verzoeker aanvoert dat hij niet zal kunnen rekenen op zijn ooms en familie, doch in gebreke blijft om concreet te duiden waarom zijn ooms verzoeker, die hun neef is, niet zouden willen helpen in geval van terugkeer naar Irak en verblijf in Basra. De meningsverschillen tussen verzoeker en zijn ouders inzake verzoekers voorkeur aangaande zijn persoonlijke ontwikkeling doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker verwijst verder naar de precare socio-economische situatie waarin hij zal terecht komen wegens zijn gebrek aan kennis van het Arabisch in combinatie met de hoge werkloosheid in Basra. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker tot zijn tiende in Irak verbleef en naderhand bij zijn ouders, zodat aangenomen kan worden dat hij met zijn ouders Arabisch spreekt aangezien zijn ouders thuis Arabisch spreken (gehoor CGVS, p. 3). Verzoeker bezit minstens de noodzakelijke basis om zich verder het Arabisch eigen te maken. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker te dezen geen element inzake de vluchtelingenrechtelijke definitie omschrijft: verzoeker omschrijft niet concreet welke daden van vervolging hij zou ondergaan, noch omschrijft hij een grond van vervolging of het vereiste verband tussen de daden van vervolging en grond van vervolging.

Verweerder concludeert aldus terecht: *“Uw familiale problemen in België en de socio-economische omstandigheden in Irak houden geen vervolging of ernstige schade in zin van de Vreemdelingenwet in.”*

Verzoeker toont evenmin aan waarom hij geen bescherming zou kunnen verkrijgen louter en alleen omdat hij een lange tijd buiten Irak heeft verbleven. Het behoort aan verzoeker om een begin van bewijs aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet zou kunnen integreren, in de zin dat dit zou leiden tot vluchtelingenrechtelijke vervolging. Verder brengt verzoeker geen begin van bewijs bij dat hij als westerling zou worden beschouwd en om die reden daden van vervolging zou ondergaan. Verzoeker ontkracht de motivering niet concreet die terecht stelt: *“Verder zegt u uit de toon te zullen vallen in Irak. Personen die in hun uiterlijk of levenswijze afwijken van de islamitische voorschriften kunnen risico lopen in Irak. U maakt niet aannemelijk dat de transgressies die u aanhaalt (af en toe uitgaan, een Belgische vriendin hebben) zijn ingegeven door een persoonlijke, diepere overtuiging. Daarbij komt dat het om weinig zichtbare activiteiten gaat. Wat uw geloof betreft, verklaart u moslim te zijn hoewel u zelf niet gelooft. U houdt zich aan bepaalde religieuze voorschriften, zoals het eten van halalvlees (CGVS, p.7). U maakt niet aannemelijk dat u in zulke mate afwijkt van de maatschappelijke en religieuze normen in Irak dat u hierdoor in de problemen zou kunnen komen. Evenmin toont u aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in Irak. Dat u in Irak wellicht niet dezelfde vrijheden zou kunnen genieten als in België, volstaat niet om voor u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op de in Irak heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in Irak geldende regels. Zelfs indien u zich zou moeten aanpassen aan de in Irak geldende waarden en normen bij terugkeer, kan een dergelijke aanpassing op zich niet als vervolging in de zin van de conventie van Genève of als ernstige schade volgens art. 48/4 van de Vreemdelingenwet beschouwd worden.”*

Inzake de aangevoerde vrees omwille van de legerdienst bevestigt verzoeker in het verzoekschrift dat deze vrees *“naderhand te voorbarig [blijkt], nu verwerende partij aantoonde dat er in Irak geen verplichting is tot dienstplicht”*. De motivering inzake de legerdienst, die concludeert dat verzoekers vrees met betrekking tot de legerdienst niet gegrond is, blijft bijgevolg onverminderd overeind. Verzoekers argumentatie inzake dienstweigering en desertie is, gelet op het ontbreken van een dienstplicht, bijgevolg niet ter zake.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar *“een omgeving van escalerend geweld en sociale onrust, alsook zijn bijzonder precare socio-economische problemen als teruggekeerde asielzoeker met langdurig verblijf in Europa (cf supra), moeten worden beschouwd voor verzoeker als een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, §2, b) Vw.”* Te dezen stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonde dat de sociale onrust, die zich uit in manifestaties, betrekking heeft op de persoon van verzoeker. Inzake de situatie van teruggekeerde asielzoekers kan verwezen worden naar het voorstaande waaruit blijkt dat hij geen concreet gegeven aanvoert dat hij zich zou komen te bevinden in een situatie zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar de aanbeveling van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak is niet dienstig aangezien deze betrekking heeft op personen die zich oorspronkelijk bevonden op gebied dat door IS onder controle was. Verzoekers situatie wordt beoordeeld ten aanzien van Basra, in het zuiden van Irak dat nooit onder controle was van IS.

Verzoekers algemene herhaling inzake de situatie in Zuid-Irak is niet dienstig als concrete betwisting van de motivering die op basis van de landeninformatie terecht concludeert als volgt: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.”*

De voormelde motivering wordt door de informatie bovendien in de aanvullende nota van 8 juni 2020 geactualiseerd. De Raad sluit zich dan ook aan bij de nota en die luidt als volgt:

“Uit de beschikbare informatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, en de COI Focus Irak - veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020) blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De Popular Mobilisation Forces (PMF) rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belette evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegde op het Iraakse grondgebied.

De Iraakse autoriteiten hebben de controle over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de PMF zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving.

In Zuid-Irak is ISIS hoofdzakelijk in de provincie Babil actief. Niettegenstaande Babil in 2018 gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIS er in de loop van dat jaar meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in de stad Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend strijders van de PMF, leden van de ISF en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt. In de periode 2019 - begin 2020 werd slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten in Zuid-Irak toegeschreven aan ISIS. In de provincie Babil vonden er rondom Jurf al-Sakhr nu en dan aanslagen met Improvised Explosion Devices (IED's) plaats op leden van de PMF. Jurf al-Sakhr was de enige stad met een soenitische meerderheid in de regio en staat sinds 2014 onder controle van de PMF. Door haar ligging is ze van groot strategisch belang en tot op heden krijgen de oorspronkelijke inwoners geen toelating om terug te keren. In de stad Musayyab in dezelfde provincie raakten in augustus 2019 tientallen personen gewond bij een aanslag met een IED. In september 2019 eiste ISIS een aanslag op in Kerbala, daarbij vielen twaalf doden.

Het geweld in Zuid-Irak is eerder tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer inter-of intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eerdergerelateerd geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan geven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren. Verder gebruiken conservatieve islamitische groepen, met name in de provincie Basra, geweld tegen zaken of personen die door hen als haram (verboden) worden beschouwd.

Sinds 2015 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood.

Net zoals in Bagdad vinden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige antiregeringsprotesten plaats waarop de verschillende Zuid-Iraakse veiligheidsactoren met buitensporig geweld reageren. Hierbij worden ernstige mensenrechtenschendingen begaan. Talrijke demonstranten worden mishandeld, gearresteerd, verwond of gedood. De aan Iran gelinkte sjiiitische milities van de PMF worden door bepaalde bronnen beschouwd als de hoofdverantwoordelijken voor het disproportioneel gebruik van geweld tegen de betogers, maar ook de Iraakse autoriteiten maken zich hieraan schuldig.

Vooraf in de stad Nassiriya, gelegen in de provincie Thi Qar, vinden tal van incidenten plaats en werd er buitensporig geweld gebruikt tegen demonstranten. Demonstranten zelf viseerden er partijgebouwen van de aan Iran gelieerde sjiiitische milities en infrastructuur van de olie-industrie. De plaatselijke stammencultuur speelt een belangrijke rol bij de aanhoudende betogingen in Zuid-Irak. Bepaalde stammen kozen partij voor de betogers en nemen het voortouw tijdens de demonstraties. Plaatselijke stammenleiders kondigen bloedwraak af tegen leden van de veiligheidsdiensten en de PMF die geweld plegen tegen demonstranten. Het aantal slachtoffers, doden en gewonden, dat kan gelinkt worden aan de betogingen in Zuid-Irak varieert sterk van provincie tot provincie. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens Iraq Body Count (IBC) ligt het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003. Het aantal burgerslachtoffers lag de voorbije jaren in Zuid-Irak relatief gezien lager dan in de rest van Irak. Dit geldt ook voor 2019. Het aantal burgerslachtoffers dat viel bij incidenten die niet gelieerd kunnen worden aan betogingen bleef beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat."

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS